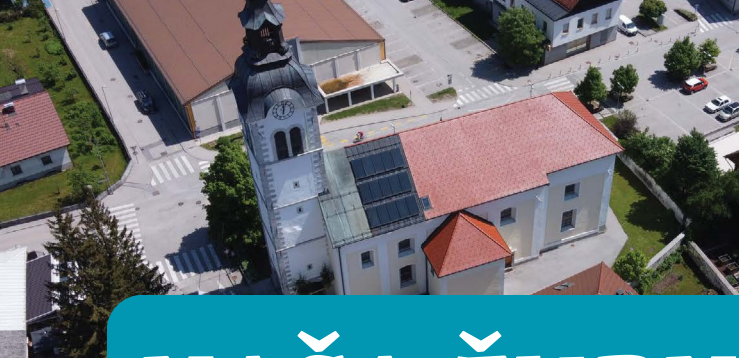

NAŠA ŽUPNIJA

Glasilo župnije sv. Martina, Ig

LETO XXX
MAREC 2026
ŠTEVILKA 3

__ POSTNI ČAS – POT SRCA K VELIKONOČNEMU JUTRU __

Mesec marec nas vsako leto znova postavi na posebno pot – na pot posta, spokornosti in spreobrnjenja. To je čas, ko smo povabljeni, da za trenutek prisluhnemo tihemu Božjemu glasu, ki govori našemu srcu. Postni čas ni čas žalosti, ampak čas upanja. Je milostni čas, ko nam Bog daje novo priložnost, da se vrnemo k bistvu, k Njemu, ki nas ljubi brez pogojev.

Post nas uči odpovedi, vendar ne kot cilja, temveč kot sredstvo. Ko se nečemu odpovemo, naredimo prostor za nekaj večjega. Odpremo prostor za Boga, za bližnjega in za tisto, kar je v življenju resnično pomembno. Spokornost nas vabi, da iskreno pogledamo vase, priznamo svoje slabosti in zaupamo v Božje usmiljenje, ki nas vedno znova dviga. Spreobrnjenje pa ni enkratni dogodek, ampak je pot, po kateri hodimo vsak dan, ko se odločamo za dobro, za ljubezen, za odpuščanje in za vero.

Na tej poti nismo sami. Kristus hodi pred nami in nas vodi proti veliki noči, prazniku zmage življenja nad smrtjo, svetlobe nad temo in upanja nad obupom. Velika noč nam govori, da nobena tema ni tako globoka, da je Božja ljubezen ne bi mogla razsvetliti. Govori nam, da vsak križ nosi v sebi obljubo vstajenja.

Postni čas je zato priložnost, da poglobimo svojo molitev, obnovimo zaupanje v Boga in okrepimo ljubezen do bližnjih. Morda z več časa za tišino, z udeležbo pri pobožnostih križevega pota, s prejemom zakramenta sprave ali s preprostimi dejanji dobrote. Prav v teh majhnih korakih raste novo življenje.

Naj bo ta postni čas za vsakega izmed nas pot notranje prenove. Naj nam pomaga, da bomo z odprtim srcem doživeli velikonočno jutro in z veseljem v srcu izpovedali: Kristus je vstal, resnično je vstal! Naj Njegovo vstajenje prinese mir, upanje in novo moč v naše osebno življenje, v naše družine in v našo župnijsko skupnost.

Janez Pavel Šuštar, župnik

PASTIRSKO PISMO ZA POSTNI ČAS

VERA IN DRUŽBENA ODGOVORNOST V ČASU ODLOČITEV

Dragi bratje in sestre,

Z vstopom v postni čas stopamo v obdobje, ki je v krščanskem življenju namenjeno poglobitvi vere, spreobrnjenju srca in razločevanju poti, po katerih nas vodi Bog. Postni čas nas vabi, da se ustavimo, prisluhnemo Božji besedi in ponovno premislimo svoje življenje – osebno, družinsko in družbeno. Apostol Pavel nas pri tem jasno opominja: »Ne prilagajajte se temu svetu, ampak se tako prenavljajte v duhu, da boste mogli razpoznavati, kaj je Božja volja: kaj je dobro, njemu všečno in popolno.« (Rim 12,2)

Postni čas je za kristjane pot priprave na veliko noč, na praznik Kristusove smrti in vstajenja. V tej luči Cerkev vernike spodbuja k molitvi, postu in delom ljubezni, ki niso cilj sami po sebi, temveč pot k notranji svobodi. Molitev nas odpira za Božjo resnico, post nas uči zmernosti in odpovedi sebi, miloščina pa nas usmerja k bližnjemu. Vse to nas vodi k spreobrnjenju, ki pomeni spremembo miselnosti, vrednot in življenjskih odločitev.

Vera, ki jo živimo, je povezana s konkretnim življenjem. Krščanska vera ni zgolj osebna tolažba ali zasebno prepričanje, temveč ima družbeno razsežnost. Jezus sam nam nalaga odgovornost, ko pravi: »Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? ... Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti.« (Mt 5,13–14)

Kristjani smo poklicani živeti evangelij sredi sveta, v razmerah, v katerih živimo, in v družbi, ki jo soustvarjamo. Vera oblikuje vest, krepi odgovornost in spodbuja

prizadevanje za skupno dobro. Prav zato ni nepomembno, kako kot kristjani ravnamo v javnem življenju, kakšne vrednote zagovarjamo in katere odločitve podpiramo.

Vstopamo tudi v čas pred volitvami v državni zbor, ki je poseben trenutek družbenega razločevanja. Volitve niso le tehnični ali politični dogodek, temveč dejanje odgovornosti. Na to nas v širšem družbenem kontekstu opozarja tudi svet oče Leon XIV., ko poziva, naj se pri političnih rešitvah, pred strankarskimi interesi, najprej oziramo na skupno dobro (govor diplomatskemu zboru, 9. januar 2026).

Kot državljani in kristjani smo poklicani, da se zrelo in trezno odločamo o prihodnosti družbe. Demokracija živi od zavzetih in odgovornih državljanov. Katoličani smo sestavni del družbenega okolja in ne smemo nasedati manipulacijam, naj ostanemo tiho in v zakristijah. Zato je pomembno, da se volitev udeležimo in da svoj glas oddamo svobodno, po vesti in v luči vrednot, ki izhajajo iz krščanskega razumevanja človeka.

Cerkev ne podpira izrecno nobene stranke ali političnega programa, ima pa nalogo in dolžnost, da pri izbiri strank in kandidatov spomni na temeljna etična merila, ki morajo pri volitvah voditi kristjanovo presojo. Osrednje med njimi je spoštovanje dostojanstva vsake človeške osebe, ki ne izhaja iz družbenega soglasja ali zakonodaje, temveč iz dejstva, da je človek ustvarjen po Božji podobi.

Zato pri volilnih odločitvah ne moremo spregledati vprašanja varstva človeškega življenja od spočetja do naravne smrti. Družba, ki izgublja spoštovanje do življenja, izgublja tudi svojo človečnost. Pomoč trpečemu človeku ne more pomeniti odpravljanja življenja, temveč spremljanje, lajšanje bolečine, izražanje bližine in krepitev upanja. Evtanazija in pomoč pri samomoru sta v nasprotju s krščanskim naukom in etiko varovanja življenja; zato kristjani strank, ki to zagovarjajo, ne moremo podpreti. Glas dajemo tistim, ki razvijajo paliativno oskrbo in izražajo celostno skrb za bolne, starejše in osamljene.

Pomembno merilo pri presoji političnih programov in kandidatov je tudi skrb za družino, ki je temeljna celica družbe in prvo okolje, kjer se življenje sprejema, varuje in oblikuje. Posebej v času demografskih izzivov je nujno ustvarjati pogoje, ki mladim omogočajo delo, stanovanje in možnost družinskega življenja. Demografske razmere jasno kažejo, da brez odločnega spoštovanja življenja, podpore družinam in ustvarjanja dostojnih pogojev za mlade ni mogoče graditi trajnostne in solidarne družbe.

Krščanska družbena odgovornost vključuje tudi prizadevanje za pravičnost, resnico in solidarnost. V slovenskem prostoru so še vedno prisotne globoke zgodovinske rane. Dostojen pokop vseh umrlih, še posebej žrtev povojnega nasilja, ni politično vprašanje, temveč temeljna civilizacijska in človeška dolžnost. Spoštovanje mrtvih in resnica o preteklosti sta nujna pogoja za spravo in notranji mir naroda. Ko bomo volili, pomislimo na to, kakšen odnos imajo kandidati in stranke do tega vprašanja.

Pri presoji družbenih usmeritev bodimo pozorni tudi na to, kako kandidati za državni zbor spoštujejo z Ustavo zagotovljeno svobodo vesti in versko svobodo, ki sta temeljni človekovi pravici. Družba, ki dopušča raznolikost prepričanj in ščiti vest posameznika, je bolj odprta, pravična in demokratična!

Dragi bratje in sestre, kristjani smo povabljeni k aktivnemu oblikovanju prihodnosti. Vera nas usposablja za odgovorno sodelovanje v družbi. Ne dovolimo, da bi zastraševanje in neresnice oblikovali razmišljanje in odločitve. Sodelovanje v javnem življenju, ki ni zgolj pravica, temveč tudi dolžnost, naj bo zaznamovano s treznostjo, spoštovanjem, dialogom in iskanjem resnice.

Naj Sveti Duh razsvetli odločitve, da bomo kot kristjani in državljani prispevali k družbi, ki bo bolj človeška, pravična in solidarna. Samo s skupnimi močmi bomo lahko ščitili življenje, varovali dostojanstvo vsakega človeka ter utrjevali pot miru, sprave in sožitja.

msgr. dr. Andrej Saje, škof

MOLITEV ZA DOMOVINO PRED VOLITVAMI

Sveti Duh, večna Modrost, ti vse čudovito urejaš in vodiš.

Prosimo te, vodi nas, da bomo na volitvah izvolili sposobne in modre voditelje države, ki bodo resnično delovali za skupno dobro. Podpri vse volivce, da se volitev odgovorno udeležijo in oddajo svoj glas za tiste, ki se zavzemajo za pravičnost in življenje, za dobrobit družin in otrok ter bolnih in slabotnih;

ki jim je resnično mar za zdravo okolje, duhovno dobrobit ljudi in versko svobodo.

Navdihuj nas, da izvolimo ljudi, ki bodo dostojno predstavljali našo državo v svetu.

Naj vsi skupaj gradimo Božje kraljestvo na zemlji, ki je kraljestvo miru, pravičnosti in ljubezni. Amen.

Marija, Pomočnica kristjanov, prosi za nas!

GLASILO NAŠA ŽUPNIJA

Z veseljem sporočamo, da bomo naše župnijsko glasilo *Naša župnija* v prihodnje obogatili z novimi rubrikami, ki bodo še bolj približale življenje in bogastvo naše župnijske skupnosti.

Posebno mesto bo imela tudi rubrika o kapelnicah v naši župniji. Predstavili bomo njihovo zgodovino, pomen in vlogo v življenju vernikov nekoč in danes. Tako bomo lahko bolje spoznali duhovno dediščino našega kraja in bogastvo vere, ki so ga živeli naši predniki.

V glasilu boste lahko brali o cerkveni glasbi, kjer bomo predstavljali pomen glasbe pri bogoslužju, različne liturgične pesmi, orgle, pevce ter njihovo dragoceno poslanstvo. Glasba je pomemben del naše molitve, saj nas povezuje in pomaga odpirati srce Bogu.

Dodajamo tudi rubriko o župnijski kuhinji, kjer bomo spoznavali recepte jedi, ki spremljajo praznike

cerkvenega leta, postni čas in druge posebne priložnosti. Ta rubrika nas bo spomnila, da se občestvo ne gradi le pri oltarju, ampak tudi ob skupni mizi, v preprostih trenutkih druženja.

Upamo, da bodo nove rubrike prispevale k večji povezanosti, poznavanju in soustvarjanju življenja naše župnije. Vabljeni tudi k sodelovanju – s svojimi predlogi, zapisi, fotografijami ali pričevanji lahko obogatite naše skupno glasilo.

Naj bo *Naša župnija* še naprej prostor, kjer se srečujejo vera, skupnost in življenje.

Janez Pavel Šuštar, župnik

PEPELNICA

Na sredo po pustnem torku nastopi pepelnica in s pepelnično sredo se začne post. Včasih je polnočni zvon oznanil začetek posta. Verniki gredo k maši, ki se opravi v spokorni vijolični barvi. Vernik pri maši pristopi k

pepeljenju. Mašnik s pepelom "lanskih" oljk pokriža čela vernikom in izreče znane biblijske besede: **"Spominjaj se, da si prah in da v prah se povrneš."** Prav je, da na pepelnico sklenemo, da se bomo ves postni čas odrekli nečemu,

kar nas veseli. Lahko začnemo z malimi stvarmi. Če bomo nadaljevali z odgovedom temu, kar prinaša ta svet, bomo z leti dobili mnoge kreposti. Te kreposti nas bodo še kako utrdile.

V psalmu 50 vidimo, da je Bogu všeč skrušeno in skesano srce. Ta izraz pride iz besede *conterere* (lat.) in kaže prav na to: spremeniti srce v prah. Kadar smo žalostni in potrti, ko pretrpimo neko žalitev in krivico, ko trpimo v preizkušnji, ne da bi se upirali ali razjezili, takrat je naše srce kot zmleto ali stolčeno v prah. Postane prah, kadar nima več pravice, da bi napredovalo ali zahtevalo nekaj svojega nazaj.

Takrat začne delati Bog. Kot je prej vzel prah zemlje, vzame sedaj naše srce in ga oblikuje na novo, ga preoblikuje in naše srce se prerodi kot novo. Sposobno je novih čustev, doživljanj, bolj človeških in bolj Božjih hkrati. To je pravi smisel postne spokornosti. Ponovno izročiti Bogu svoje srce, da bi ga on lahko na novo oblikoval.

»Spreobrne se in veruj evangeliju,« izreče duhovnik, ko na pepelnično sredo potrese pepel na glavo.

Verovati evangeliju pomeni verovati v držo ljubezni – in ne egoizma, čeprav svet še tako trdi, da je le-ta edini način preživetja. Verovati v pot odnosov in povezanosti in ne zaskrbljenosti zase. Pepel – simbol človekove minljivosti, krhkosti, moralne in bivanjske omejenosti. S tem je zaznamovana naša eksistenca. Kdo ne izkuša trpljenja in nesmisla trpljenja? Kdo ne izkuša na tak ali drugačen način zaznamovanosti z grešnostjo? Kristus prihaja prav za to in prav za nas. Pepel – znak spokornosti, da bi priznal svoje zgrešenosti ter upal v Božje usmiljenje. Pepel - simbol človekove pokore, spokornosti, želje spremeniti kaj v življenju, morda celo spremeniti kakšno področje v življenju. Morda se niti ne zavedam, da ho-dim napak, morda pa že dolgo časa vem, da moram kaj spremeniti.

Poseben slovenski običaj na pepelnico je vlečenje ploha. Dekleta, ki se v predpustu niso omožila, bi morala vleči na ta dan za kazen ploh. O tem poroča že Valvasor, ki pravi, da so morala dekleta, ki so se

približevala tridesetim pa niso bila oddana, fantom na vasi nekaj plačati ali pa so morala vleči ploh. Ploh je bil na Koroškem težak olupljen hlod, na katerega je bila pritrjena slamnata lutka, fantje so dekleta priganjali z biči, če niso pridno vlekla. Nazadnje so ploh prodali na dražbi, lutko vrgli v vaški vodnjak, kupnino pa, kot se spodobi, zapili na naslednjem plesu. Tako je bila stvar, kar se pusta in

pepelnice tiče, končana do naslednjega leta.

Vir: <https://www.kapitelj.com/pepelnica.html>

Na Ižanskem se danes bolj poredko še v kakšni vasi vleče ploh. Le da ga fantje ponoči vlečejo pod oknom starejšega neporočenega dekleta. To pomeni, da močno tolčejo po plohu in zjutraj je pod dekletovim oknom vse polno trsk.

MJG

KAPELICA SV. KRIŽA, KREMENICA

Kapelica sv. Križa stoji južno od vasi Kremenica, na križišču ceste, ki pelje proti Igu. Gre za votivno kapelico, ki naj bi jo dal postaviti Angelo Aita (1845–1920) v zahvalo za srečno prestano nezgodo. Aita je imel opekarno v Dragi, kjer je tudi živel s svojo družino. Ko so se nekoč odpravili k bogoslužju na Ig, se je vprega prevrnila in ker so vsi udeleženci neljubi dogodek srečno preživeli, so v zahvalo postavili znamenje, najverjetneje v bližini kraja nesreče. Če je zgodba resnična, potem lahko kapelico datiramo v drugo polovico 19. stoletja, kot najzgodnejšo možno datacijo pa smemo določiti sedemdeseta leta, ko si je Angelo Aita z ženo Katarino že ustvaril družino.

Znamenje na Kremenici je tipična podeželska kapelica s pravokotnim tlorisom. Sprednja in sosednji stranici

so odprte z loki, medtem ko je zadnja stena zaprta. Osrednji lok je nekoliko višji in širši od stranskih dveh, vsi pa slonijo na stebrih in polstebrih s preprostim kapitelom. Objekt je v celoti zidan z opeko (zagotovo iz Aitove opekarnе), ima dvokapno opečnato streho in v trikotnem čelu na sprednji

fasadi naslikano Božje oko v trikotniku, ki simbolizira Sveto Trojico. Slogovno objekt ustreza klasicizmu; stebra, polstebra, loki in stopničasti venčni zidec, nad katerim se dviga strešni del, se namreč stilno zgledujejo po klasični arhitekturi, kar je značilno za kapelice druge polovice 19. stoletja. Tovrstna znamenja so še posebej značilna za osrednjo Slovenijo in zaradi pogostosti kapelic tega tipa se domneva, da imajo celo svoj izvor v ljubljanski okolici.

Dostop v obokano notranjščino kapelice na Kremenici je zaščiten s kovano ograjo, znotraj pa je nad oltarjem velik lesen križ, na katerega je obešena uokvirjena slika križa precej mlajšega datuma. Ker sta stranski steni le deloma odprti z lokom, na zidovih ostaja dovolj prostora za poslikavo. Sprva je bila kapelica okrašena z drugačnimi motivi, kot jih vidimo danes. Starejše poslikave so vsebovale lik angela, kar bi lahko razumeli tudi kot namig na Angela Aito. Oktobra 1925 je objekt preslikal

Fric Kokolj, ki je med drugim upodobil sv. Alojzija in izdelal ornamente z narodnimi motivi, leta 1992 pa je kapelica dobila današnjo poslikavo. Na desni, vzhodni strani je na polkrožno zaključenem polju uprizorjen sv. Štefan s palmovo vejico in knjigo s kamenjem – atributom, ki spominja na njegovo mučeniško smrt, na nasprotni strani pa je motiv sv. Ane, ki uči Marijo brati. Avtor poslikav je slikar Jože Jerome iz Bresta, ki je svoje delo datiral in signiral (92 / Jerome).

Okrasje, poslikave in tudi sama zgradba so danes v zelo slabem stanju, čeprav je bila kapelica skozi čas deležna več obnovitvenih del. Najprej je bila prenovljena po drugi svetovni vojni, nato pa še v letih 1969 in 1984, zadnja celostna obnova pa je bila končana leta 1993. Kljub vidnim poškodbam in nujnosti nove preнове pa kapelica ostaja del kulturne krajine in je gotovo eden od gradnikov identitete kraja.

Nataša Ciber

CERKVENA GLASBA V POSTNEM ČASU

Novo rubriko Naše župnije, namenjeno cerkveni glasbi, začnemo v postu.

Postni čas je 40-dnevno liturgično obdobje spokornosti in priprave na veliko noč, ki se začne na pepelnično sredo in konča pred večerno mašo velikega četrтка, kjer se torej stika z začetkom velikonočnega tridnevja.

V postu se ne osredotočamo na veselje, ampak na obžalovanje svojih grehov in tistih stvari, ki nam onemogočajo, da bi imeli pristen odnos z Bogom. V pripravi na veličastje velike noči »se posti«¹ celo liturgija. Takrat

pri sveti maši nista dovoljeni ne aleluja in tudi ne slava, izjema je molitev/ petje slave na praznik sv. Jožefa (19. marca) in Gospodovega oznanjenja (25. marca) – ker ima nedelja prednost pred praznikom, se praznovanje praznika, ki pade na postno nedeljo, v Sloveniji prestavi na nek drug dan znotraj postnega časa (smiselno enako pravilo poznamo tudi pri advenčnih nedeljah).

Alelujo nadomesti spev pred evangeliem Hvala ti, Kristus, ki se lahko poje z vrstico, v odgovoru na »skrivnost vere« pa običajno molimo/ pojemo: »Reši nas, Odrešenik sveta, ki si nas s svojim križem in vstajenjem odrešil.«

Čeprav naj bi bila postna liturgija tudi »post ušes«, je po mojem mnenju to vodilo treba upoštevati tudi s kančkom »pastoralne preudarnosti«. Kaj imam pri tem v mislih? Cerkveno-glasbeni predpisi za postni čas ne ukinjajo petja stalnih (Gospod, usmili se, Svet - Blagoslovljen, Jagnje Božje) in tudi ne spremenljivih mašnih

spevov (uvod, darovanje, obhajilo, odslovitev), zato sam s petjem le-teh vztrajam pri vseh postnih nedeljah. Nekoliko več svete tihote, kot imenujemo tišino pri bogoslužju, namenim na 5. postno (tiho) nedeljo. Orgle naj bi se praviloma uporabljalo izključno za podporo zboru ali ljudskemu petju, paziti pa je potrebno na to, da se uporabijo nezveneči registri (z izjemo 4. postne nedelje, ki je nedelja veselja ob bližnjem Božjem odrešenju). Osebnostno sicer menim, da je dopustna tudi primerna orgelska igra, ki je umirjena, po možnosti z modalnimi karakteristikami, saj k zbranosti in duhovni pripravi pripomore tudi skladba, ki ni v obči nedeljski liturgični rabi. Za slovenske ljudske postne pesmi je značilno, da skoraj praviloma vsebujejo zgolj tematiko Kristusovega trpljenja in smrti. In prav tu se cerkveni glasbeniki znajdemo v stiski, kako s cerkveno pesmijo slediti tempu postnega časa, ki naj od 1. do 3. postne nedelje izraža obžalovanje grehov, osebno spreobrnjenje ter pokoro, ter šele v drugi polovici (4. do 6./cvetna nedelja), Kristusovo trpljenje in smrt. Z nekaj iznajdljivosti mi to običajno tudi uspe: pasijonski pripovedi se izogibata zlasti vsem dobro znana idrijska ljudska Oljsko goro tiha noč pokriva in goriška ljudska Oh, prizanesi, spreobrnjenjsko tematiko pa vključuje tudi marsikateri psalm, ki lahko nadomesti obhajilno

pesem (npr. Čisto srce, o Bog, mi ustvari (Ps 51)). S ponavljajočimi spevi meditativno vzdušje lahko ustvari tudi Taizejski spevi (npr. V Gospodu je moja moč).

Pred nekaj leti mi je pod roke prišla malo poznana Riharjeva skladba z naslednjim, prav tako nepasijonskim besedilom: »Kristijani, postni čas se nam oznanjuje. Mati Cerkev kliče nas, k Bogu napeljuje. Revni grešnik, oh, zakaj se grehu uklanjaš? Bog te vabi spet nazaj, ti pa ga preganjaš.«

Svojevrstno postno tematiko sestavljajo tudi pesmi, ki se Kristusovega trpljenja in smrti dotikajo bolj posredno (npr. s slavljenjem trnjeve krone, ran), ter pesmi, ki opisujejo

Marijino bolečino, ko je stala pod križem (v našem okolju zlasti prepevamo ambroški ljudski napev na besedilo Mati žalostna je stala). Postni čas spremlja tudi pobožnost križevega pota, kjer običajno izmenično uporabim Riharjev in Sattnerjev napev, medtem ko ob prenosu iz rimskega Koloseja na veliki petek postaje križevega pota naznanja že omenjeno besedilo Mati žalostna v starodavnem napevu neznanega avtorja v latinskem jeziku. Naj s tem sklenem in vas vabim k branju tudi v naslednji številki, ko bomo spoznavali liturgično glasbo v velikonočnem tridnevju.

Simon Hočevar

OD IGA DO PARIZA IN NAZAJ – POT, KI JE NE BOMO POZABILI

Med 27. 12. 2025 in 2. 1. 2026 smo se mladi z Iga odpravili na evropsko srečanje mladih Taizé, ki je letos potekalo v Parizu. Na pot smo krenili v dobri družbi in z odličnim voznikom, našim župnikom Janezom Pavlom, ki nas je varno pripeljal do prvega daljšega večernega postanka v Stuttgartu v Nemčiji. Tam smo prenočili, naslednje jutro pa po sveti maši v slovenski župniji nadaljevali pot proti Franciji. V Parizu smo bili nastanjeni pri izjemno gostoljubnih družinah, ki so nam pristno predstavile svojo družinsko dinamiko in nas spremljale tudi v novo leto. Doživeli smo pravo

kulinarično pustolovščino, poskusili smo polže, pariške burgerje in celo paradižnikovo pašteto. Dnevi so bili polni: od značilnih taizéjskih napevov do dolgih sprehodov po pariških ulicah, ki so za seboj pustili nešteto

prehojenih kilometrov. Spominov se je nabralo ogromno, prav tako kilometrov na poti nazaj proti domu. A vsi vemo, da smo uživali in doživeli nepozabne trenutke, ki nam bodo še dolgo ostali v lepem spominu. Na povratku smo se ponovno ustavili v

Stuttgartu, kjer smo spet prenočili v slovenski župniji, nato pa obiskali še Ulm, kjer smo si ogledali mogočno katedralo ter vetrovno mesto. Polni vtisov in hvaležnosti smo prispeli domov.

Maja Škarja

KO ANIMATORJI ZAVZAMEJO VIŠARJE

Z animatorsko mladino Ig in Polhov Gradec smo se med zimskimi počitnicami odpravili na smučanje na smučišče Tarvisio na Sve-
te Višarje v Italiji. Na pot smo se odpravili v nedeljo po sveti maši in izkoristili sončno nedeljo za prve smučarske zavoje. Dan smo zaključili s prijetnim druženjem ob dobri mehiški kočerji, tortiljah. Večer smo umirjeno sklenili v cerkvi Višarske Matere Božje z molitvijo in petjem Marijinih pesmi, nato pa se še podružili ob družabnih igrah, pogovorih in smehu. Ponedeljek nas je presenetil z rahlim sneženjem, proge pa so bile kot nalašč za naše smučarske vragolije. Popoldan smo ponovno preživeli ob dobri hrani in prijetnem druženju. Zvečer smo imeli sveto mašo, pridiga o vratih pa nam je pomagala razmišljati o tem, kako pomembno je, katera vrata v življenju izberemo. V torek smo se hitro spakirali in kar najbolje izkoristili še zadnji dan

smučanja, nato pa se odpravili na zaslužene pice in pot proti domu. Ni nam manjkalo nočnih palačink, zimskih radosti in dobre volje. Imeli smo prelepo vreme, sonce pa nas je ves čas prijetno grelo.

Maja Škarja

VEROUK ZA ODRASLE V ŽUPNIŠČU NA IGU

Šesti februar je bil že peti prvi petek v mesecu, odkar ima župr. Janez Pavel Šuštar ob 19.30 v župnišču verouk za odrasle. Kot se je že sam v vabilu izrazil, želi ponuditi priložnost, da tudi odrasli poglobimo svoje poznavanje vere in Božje besede. Pri verouku se na preprost in razumljiv način obravnava različne teme, se vmes kaj pogovori in lahko zastavi vprašanja. Zadnji temi o Jezusovem javnem delovanju, ki je trajalo 3 leta, je prisluhnilo več kot 20 slušateljev različnih starosti. Verouk za odrasle je lahko tako tudi ena od priložnosti, da dobimo odgovore na različna verska vprašanja, ki jih pri obiskovanju verouka v otroštvu še nismo imeli ali jih razumeli.

JŠ

PREMIERA FILMA EXODUS 1945: NAŠA KRI

V petek, 20. februarja 2026, je bila v kinu premiera filma EXODUS 1945: NAŠA KRI. Film je nastal v produkciji Studia Siposh, katerega pomembno poslanstvo je skozi film osvetliti resnične zgodbe, ki so bile predolgo potisnjene

v senco zgodovine, čeprav so ključno zaznamovale razvoj in identiteto našega naroda. To je tudi edini filmski studio v Sloveniji, ki se v veliki meri loteva tematik iz krščanske zgodovine. Po ogledu in dolgem aplavzu gledalcev so pred filmsko platno stopili režiser in producent

ter glavni igralci, ki so opisali, kako so se pripravljali in živeli v vloge resničnih zgodovinskih oseb. Če povzamem, je bil njihov poudarek, da so bili tudi ti ljudje naš narod in jim dolgujemo spomin, mi pa, da naprej živimo v ljubezni, ki nam jo je razodel Jezus.

Film, ki je bil posnet izključno z donacijami, je sedaj na ogled širom po Sloveniji. Predvideno je tudi snemanje drugega dela filma Exodus 1945, vendar morajo pred tem še zbrati sredstva za zagon predprodukcije. V Studiu Siposh zato vabijo k donaciji vse, ki bi jih radi podprli v prizadevanju razkrivanja utišanih zgodb.

JŠ

KAJ TAKO DIŠI IZ ŽUPNIJSKE KUHINJE

Postna jed: losos v smetanovi omaki z zelišči

Sestavine: losos, maslo, začimbe (sol, poper, mediteranska zelišča, česen), šalotka, smetana za vkuhanje, češnjevci, belo vino.

Postopek: na maslu na hitro (2 do 3 min) z obeh strani prepražimo lososa, ki smo ga začinili s soljo in poprom. Nato ga odstavimo.

V ponev dodamo belo vino, sesekljan česen, šalotko in pokuhamo, da se tekočina zmanjša za polovico. Zalijemo s smetano za kuhanje, dodamo češnjevi paradižnik, mediteranska zelišča in limonin sok. Nato dodamo fileje lososa in kuhamo še od 5 do 7 minut. Po vrhu lahko posujemo riban sir ali parmezan s seseklanim peteršiljem ali koprom.

K omaki se lepo podajo testenine, pire krompir ali riž pa še vse vrste sezonske solate, polne vitaminov.

Obrok je zelo zdrav in okusen, saj vsebuje omega 3 in maščobne kisline, ki so vir zdravja za zdravo srce.

Prileže se sveže, lahko, suho belo vino, ki uravnovesi maščobe.

Bog žegnaj!

Župnijska gospodinja Lojzka Petek

KRIŽEV POT NA IGU NA POSTNE NEDELJE 2026

- **2. postna nedelja**, 1. 3. – mlajša zakonska skupina (8.00); mladinska skupina (10.00)
- **3. postna nedelja**, 8. 3. – birmanci – 7. razred (8.00 in 10.00)
- **4. postna nedelja**, 15. 3. – birmanci – 8. razred (8.00 in 10.00)
- **5. postna**, TIHA nedelja, 22. 3. – starejša zakonska skupina (8.00); prvoobhajanci (10.00)
- **6. postna**, CVETNA nedelja, 29. 3. – Kurešček, vodijo cerkveni pevci.

DOGODKI PRED NAMI

- **1. marec** – 2. postna nedelja in dekanijsko srečanje zborov na Igu ob 16. uri.

- **6. marec** – prvi petek v mesecu; dopoldne bom obiskal bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18.30 na Igu molimo pred Najsvetejšim in se posvetimo Jezusovemu srcu.
- **7. marec** – prva sobota v mesecu; od 7.30 na Igu molimo premišljevalni rožni venec in se posvetimo Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- **8. marec** – 3. postna nedelja; na Igu bo ob 10. uri otroška maša.
- **12. marec** – sv. Gregor Veliki, papež; zavetnik cerkve na Dobravici, kjer bo sveta maša ob 19. uri.

- **15. marec** – 4. postna nedelja in žegnanje na Dobravici ob 11. uri.

- **17. marec** – sv. Jedrt, devica; sveta maša bo ob 19. uri v Iški.
- **19. marec** – sv. Jožef, mož Device Marije; začetek tedna družine. Sveta maša bo ob 19. uri na Igu. Svetemu Jožefu se priporočimo za varstvo naših družin, saj je varuh Svete družine. Priporočimo se mu za varstvo kranjskih dežel, za varstvo svete Cerkve.

- **19. do 25. marec** – Teden družine 2026: Vzgajati z Jezusovim srcem: Vsak dan bomo posvetili pozornost eni Jezusovi drži in pogledali, kaj ta pomeni za starše in njihov odnos do otroka.
- **22. marec** – 5. postna (tiha) nedelja; pri maši ob 10. uri bo na Igu prepeval ženski pevski zbor Perunike.

- **25. marec** – Gospodovo oznanjenje Mariji; sveta maša bo ob 19h na lgu.
- **27. marec** – sv. Rupert, zavetnik cerkve na Sarskem, kjer bo sveta maša ob 18. uri. Ta dan uradnih ur ne bo.
- **29. marec** – 6. postna (cvetna) nedelja; pri vseh svetih mašah bo blagoslov zelenja in butaric. To nedeljo tudi premaknemo ure za eno uro naprej in preidemo na poletni čas.
- **2. do 5. april** – velikonočno tridnevje

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom za pomoč in podporo pri našem delu. Iskrena hvala vsem, ki ste nam tudi v letu 2025 pomagali lajšati stiske ljudem. Tudi v letu 2026 vas prosimo za pomoč in se vam že vnaprej iskreno zahvaljujemo. Dobri Bog naj poplača vso vašo dobroto.

Župnijska Karitas Ig

OBVESTILO ŽUPNIJSKE KARITAS (ŽK) IG

Na tiho nedeljo, 22. marca 2026, bodo po obeh sv. mašah (ob 8.00 in 10.00) na voljo butarice. Priporočen dar je 10,00 EUR. Prav tako bodo na voljo tudi velikonočne voščilnice s kuverto. Priporočen dar je 2,00 EUR. Iskrena hvala za vaš dar.

Na voljo bodo tudi oljčne vejice. Iskrena hvala za vaš dar.

V župnišču imamo razstavo umetniških slik, ki jih je naslikala naša članica Julijana Peršič in so lepo darilo za različne jubileje. Za slike zbiramo prostovoljne prispevke za ljudi v stiski (ti so lahko 30,00 EUR ali več, kolikor ste darovalci pripravljeni prispevati).

Župnijska Karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Karitas

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE

KARITAS IG, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: **SI56 0209 8026 0579 946** (NLB, d.d.).

Naslednja številka Naše župnije izide 29. marca. Prispevke za objavo v glasilu pošljite najkasneje do nedelje, 22. marca, na elektronski naslov nasa.zupnija@gmail.com.

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

V zadnjem mesecu smo se v župniji razveselili enega novega Božjega otroka. Sveti krst je prejel:

- **Jošt Drobnič**, ki z mamo Majo in očetom Markom živi na Pijavi Gorici.

OD NAS STA SE POSLOVILA:

† **Marija Križman s Škofljice;**

za svete maše so darovali: Fani Tomažič z družino, družina Pišek (Ig), Križmanovi iz Staj

za cerkev so darovali: Damjan Križman z družino, David Križman z družino, Tadej Križman z družino

† **Ante Golemović z Bresta**

URADNE URE V ŽUPNIJI IG

TOREK: 9.00 - 10.00

ČETRTEK: 17.00 - 18.00

PETEK: 17.00 - 18.00

**DUHOVNIKA DOBITE TUDI PO VSAKI SVETI MAŠI
ali po dogovoru na spodnjih telefonih:**

telefon – župnijska pisarna **01/420 25 50**

župr. Janez Pavel Šuštar – GSM **040/986 744**

dhp. Anton Košir – **040/263 547**

Dobrodošli tudi ob drugem času, kadar smo prosti.

Hvaležni vam bomo, če nas od 12h do 14h ne boste motili, izjema so nujni slučaji.

Izdaja: Župnijski urad Ig | Odgovarja: Janez Pavel Šuštar, župr. | Tisk: Salve, d.o.o. Ljubljana

ŽUPNIJA SV. MARTINA, IG, TROŠTOVA 12, 1292 IG

TELEFON: 01/420 2550

DAVČNA ŠTEVILKA: 44520751

TRR PRI NLB: 02058 0253 776 095

E-NASLOV: ZUPNIJA.IG@RKC.SI

WWW.ZUPNIJA-IG.RKC.SI

